

[Jørgen Jørgensen.]

ministerens Skyld. (*Tilraab: Hør!*). Ja, det bliver ikke det fjerneste mere troligt, fordi enkelte Konservative siger Hør; det er jo den Lære, de har faaet indprentet, og den skal de forkynde. Den højtærede Indenrigsminister har i denne Sag gjort, hvad der har været muligt for at opnaa en Ordning, og alle, der har fulgt med, ved, at naar det ikke er lykkedes at naa til Ordningen, skyldes det en Opposition, der i Kraft af sin Stilling i Landstinget havde politisk Magt til at forhindre Konverteringens Gennemførelse paa det Tidspunkt, da en Konvertering var mulig, finansiel Støtte var givet, og sagkyndige Udtalelser forelaa om, at Konverteringen kunde gennemføres. De to Partier nægtede at gennemføre de Støtteforanstaltninger, som alle sagkyndige dengang ansaa for nødvendige for Konverteringens Gennemførelse, og derfor blev den ikke til noget. Men jeg tror, dette hører til de almindelige Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ønskede at opsætte til senere. Jeg tror, det ærede Medlem vil faa at vide, naar han skal drøfte denne Sag rundt omkring i Landet, at Befolkningen meget vel forstaa, hvem der i dette Spørgsmaal har lagt sig i Vejen for, at Renten kunde sænkes her i Landet, og hvem der har Skylden for, at den Konvertering, som skulde have givet det væsentligste Bidrag dertil, indtil i Dag er hindret.

Det Lovforslag om Afdragenes Afvikling og Rentens Lettelse, som er vedtaget i Landstinget, og som Venstre og Konservative her fastholder, er et tydeligt Brud paa den Rentesænkningspolitik, som det samlede Landbrug med megen Styrke har krævet, og som tre Partier her i Tinget har givet Tilslutning til. Det, som kendetegner Venstres og de Konservatives Ændringer, er dette, at Arbejdet for Rentesækning opgives, først og stærkest derved, at Renteloven bortfalder den 15. Juli. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller understreger det meget stærkt, og jeg er tilfreds med, at det bliver understreget, at det, der ligger i Venstres og de Konservatives Ændringer, er, at Renteloven udløber endeligt den 15. Juli, og at der skal ske en Katastrofe af en eller anden Art, hvis dette skal blive anderledes. Efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Opfattelse gaar Overenskomsten ud paa, at hvis ikke særlige Ting indtræffer — og ved særlige Ting kan man ikke forstaa f. Eks. den Tilstand, Landbruget befinder sig i nu, eller i det hele taget den Tilstand, som Erhvervslivet

befinder sig i —, altsaa, hvis ikke Forhold ud over dem, vi i Øjeblikket kender, indtræffer, er Venstre bundet til endeligt at opgive Kravet om Indlaansrentens Fastsættelse og dermed Grundlaget for hele Rentesænkningspolitikken. (*Krag: Ja, det kunde De lide, hvis det var saadan!*). Nej, det kunde jeg slet ikke lide, tværtimod vilde jeg anse det for meget lidet ønskeligt og meget beklageligt, men jeg har kun fastslaaet og citeret, hvad det ærede Medlems Kompagnon, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, har sagt heroppefra: det, som sker ved Rentelovens Bortfald, er, at Grundlaget for Rentesænkningspolitikken fjernes.

Den Afvikling, som det Forslag, der blev vedtaget i Folketinget, indeholdt Bestemmelser om, og som vilde have skabt Mulighed for lempeligt at komme over de Vanskeligheder, som mange Laantagere staa i, er i nogen Grad opretholdt i Forslaget, som det nu foreligger, og det er for saa vidt ikke om de Bestemmelser, at Uenigheden er saa stor. Det, der kendetegner Forskellen mellem det Forslag, vi har stillet, og som blev vedtaget i Folketinget, og det, som er stillet af Venstre og Konservative, er jo for det første, at vi kræver, at den Renteløstelse søges gennemført, som gives til alle under visse bestemte Forhold. Det Forslag, som blev oversendt herfra til Landstinget, er jo ikke det samme som det, Flertalspartierne her i Tinget nu stiller som Ændringsforslag, idet vi har ment at maatte opgive at gennemføre vort oprindelige Forslag, efter at Landstingets Flertal har taget den Stilling, det har.

Vi er vendt tilbage til, har genoptaget her i Folketinget de Ændringsforslag, som Mindretallet i Landstinget stillede, og som var i Overensstemmelse med, hvad Venstres Førere og Regeringen havde forhandlet om og var blevet enige om. Vi har ment, at de giver dog en Mulighed for at bringe en Hjælp til de Folk ude omkring i Erhvervslivet, der mærker Rentens Tryk; selv om denne Hjælp ikke har det Omfang, vi kunde have ønsket, vil det dog være en Hjælp, der kan mærkes. Og naar vi har stillet de Ændringsforslag her i Folketinget, som Mindretallet i Landstinget stillede, er det i Haab om, at det maa være muligt at samle et Flertal om disse Ændringer, da vi har den Opfattelse, at der inden for Venstre er adskillige, der mener, at der derved vil kunne ydes en noget bedre Hjælp for de Folk, der er vanskeligt stillet, end ved det Forslag, som Venstre og Konservative stiller, navnlig paa Grund af Bestem-